Can someone "on the way" to convert touch my wine and cook me a meal?

א] הקדמה: הוא אינו יהודי [עדיין]

<u>מסכת יבמות מ"ו ע"א-ע"ב-</u>"טבל ולא מל, מל ולא טבל - **אין גר, עד שימול ויטבול**" וכן נפסק להלכה [רמב"ם איסו"ב ייבו, שו"ע יו"ד רס"ח/ס"ב] <u>מסכת ברכות מ"ז:-</u>"נכרי אין מזמנים עליו...[למרות שמל ולא טבל], וכמה דלא טבל נכרי הוא".

הרמב"ם (הלי איסו"ב יבוד) המצוטט בשו"ע (יו"ד רס"ח/ב: וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה, צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן...ואם קיבל אין משהין אותו אלא מלין אותו מיד... ושכינה ויקבל עליו עול תורה, צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן...ואם קיבל אין משהין אותו אלא מלין אותו מקצת ומשהים אותן על גביו ומודיעין אותו מקצת מצות חמורות פעם שנייה והוא עומד במים...

ג] הסבר: גר תושב /מל ולא טבל שנגע ביין

הטור יו"ד סי' קכ"ד- מעשה היה בגר למעלה דליכא לדמויי מתיר בשניהם אפילו בשתייה, וכ"פ הרמ"א עבודה זרה מעלה דליכא לדמויי מתיר בשניהם אפילו בשתייה, וכ"פ הרמ"א מתיר בשניהם אפילו בשתייה, וכ"פ הרמ"א משום דגר תושב מקבל בר תושב (טור בשם הרא"ש).

הרשב"א שמגעו טבילה כראוי, ועמד משום דגר תושב מקבל בר תושב (טור בשם הרא"ש).

הרשב"א שמגעו ביינו, והתירו רבינו מקבל אלא לאחר טבילה. בר תושב, ולא מגע מל ולא טבל... ויותר וועגע ביינו, והתירו רבינו מש"ת אבעי-נור [יו"ד שנ"א] ע"ד בער תושב מגעו מותר -....נוד ראיתי בר"ן ע"ד דגר תושב מגעו מותר הוושב מגעו מותר הוושב מגעו מותר הוושב מגעו מותר הוויד קפ"דיב]- גר תושב, בשתייה נפירוש, בר"ע ע"ד בשתיה, כל שכן זה (סד,ב) דגר שמל ולא טבל ושמל וקבל עליו מצות. גרוע מגר תושב, שלא בער מצות, וכן גר הוושב מגעו מותר ב"ו מיבל עליו מל הרכה למעשה, דמגע שמל ולא טבל, מגען אמרו שלא רצה ר"י לאחר טבילה, א"כ אינו שמכו וואר טבילה, מגען אמרו שלא רצה ר"י מצווה על השבת שמל ולא טבל, מגען אמרו שלא רצה ר"י מצווה על השבת שמל ולא טבל, מגען אמרו שלא רצה ר"י מצווה על השבת בשתייה והכי נקסיון.

שו"ת הרדב"ז (ג/תע"ט) - ואני אומר דעדיף טפי מל ולא טבל מגר תושב מכמה טעמי:

- דגר תושב לא קבל שום מצוה ממצות ישראל, וזה קבל עליו מקצת מצות קלות וחמורות. ומ"ש הר"ן ז"ל שאינו מקבל אלא לאחר טבילה ליתא, דנהי דלא מיענש עלייהו אלא עד לאחר טבילה, אבל מהשתא קבלינהו עליה.
 - 2. ותו, דגר תושב לא מל, וזה כבר מל ויצא מטומאת העכו"ם.
- 3. ותו, דגר תושב לא קבל עליו דת ישראל, וזה כבר קבל עליו להיות כמונו, אלא שנאנס ולא היה יכול לגמור הדבר. ומכל הני טעמי אני אומר דאפילו למאן דאית ליה גר תושב אוסר היין במגעו, מודה הוא בגר שמל ולא טבל. ולענין להצטרף לכל דבר שבקדושה ולענין אי חיישינן לקידושיו הדבר ברור שאינו כישראל לשום דבר דקי"ל מל ולא טבל כאלו לא מל, אלא שיצא מכלל עכו"ם, שמצוה להחיותו ואין מגעו ביין טמא, ולכלל ישראל לא בא עד שיטכול.